

JAKUB

1

ZPRAVODAJ PŘÍBRAMSKÉ FARNOSTI SV. JAKUBA

nákl. na tištěné číslo 7 Kč

XXIV. ročník, 31. 1. 2016

SLOVO ÚVODEM

Milí čtenáři, tématem dnešního čísla je 40 dní na poušti – postní doba začíná letos brzy, a proto i se na našich stránkách na toto období už připravujeme, a to hlavně v článku „Zpověď“ (dle Aleše Opatrného). Nechybí samozřejmě něco na odlehčení a naše pravidelné rubriky (určitě nevynechejte ohlédnutí za letošním společenským večerem).

Ještě mi dovoluť upozornit na jednu věc. Primárním cílem Jakuba je informovat o dění ve farnosti. Ne všichni farníci jsou však s to číst současnou velikost písmeňek, proto do Velikonoc vyzkoušíme alternativní formát Jakuba, který bude sestávat z oboustranného tisku jedné strany na A4, tím budou písmeňka větší. V tomto formátu se bude tisknout přibližně 20 výtisků na číslo. Podle toho, jaký bude o Jakuby v tomto formátu zájem, se dále přistoupí k jejich vydávání.

Je Svatý rok milosrdenství a právě v postní době se nám odkrývá velikost Božího milosrdenství. Za celou redakci přejí, ať vstoupíte do postní doby pokojně a v jejím závěru se necítíte jako po doopravdivých 40 dnech na poušti, ale posílení a blíže Bohu! :)

AS

VÍTE TO?

- Dětskou mši sv. budeme slavít první neděli v únoru, tzn. 7.2.2016 od 10:00 hod; po ní bude následovat v sakristii farní agapé.
- Popeleční středa připadá tento rok na 10.2.2016; mše sv. s udělováním svátostiny popelce bude sloužena od 8:00 hod
- Pastorační rada farnosti se bude konat ve středu 24.02.2016 od 19:00 hod
- V pátek 4.3.2016 od 18:00 hod začne mši sv. akce „24 hodin pro Pána“. Tato 24hodinová adorace bude ukončena v sobotu 5.3.2016 mši sv. od 18:00 hod; více informací v článku níže
- Příjmy farnosti za měsíc prosinec 2015 činily Kč 24.730,- (Kč 5.730,- sbírky, Kč 19.000,- dary). Výdaje za tentýž měsíc činily Kč 18.690,- (plyn 7.450,-; elektřina 3.200,-; misál 2.180,- drobné nákupy 860,-; režijní výdaje 5.000,-).

ZPOVĚĎ

Svatost smíření - setkání dvou hříšníků odkázaných na jednu velkou Boží moc.

Svatost smíření je v podstatě setkání. Je to setkání osob, které si jsou i nejsou podobné. Kajíčník a zpovědník - to jsou dva hříšníci, u nichž právem předpokládáme, že se potýkají se svými hříchy, hlásí se k nim a věří v Boží odpouštění.

Rozdíl je v tom, že kdyby - nedej Bože - zpovědník nevěřil v odpuštění, bude kajícíkovi stejně odpuštěno, zato kdyby kajícík nevěřil v odpuštění, vznášel by se nad jeho odpuštěním otazník. Proč? Protože svátost smíření neboli svatá zpověď je skutečně svátost. Což znamená, jak říkal docent katechetiky Stanislav Novák, že je to „dostaveníčko, na které se Bůh s naprostou určitostí dostaví“. Takže činnost nebeského Otce je zcela jistá, zatímco přijetí či přivlastnění si této činnosti je už na nás.

Nezapomeňme ale na další osobu, která je při svátosti smíření nepostradatelná. Je jí druhá božská osoba, Pán Ježíš, který přichází hříšníkovi na pomoc díky síle a moci třetí božské osoby, jíž je Duch svatý. Svátost smíření je tedy zcela jedinečné a osobní setkání s Trojjediným Bohem. Je „viditelné“ pouze očima naší víry. Ostatně na víře tu záleží zcela zásadním způsobem, tak jako u všech svátostí.

výňatek z knížky Jak potěšit zpovědníka, A. Opatrný, připravila DJ

ZE ŽIVOTA FARNOSTI A CÍRKVE

ZPRÁVY DUCHOVNÍ SPRÁVY KE SVATÉMU ROKU MILOSRDENSTVÍ

24 HODIN PRO PÁNA

Papež František nás vyzývá, abychom zvláště v letošním Svatém roce milosrdenství připravili 24hodinový prostor pro svátost smíření spojený s eucharistickou adorací. Je to vždy pátek a sobota před čtvrtou nedělí postní, což letos připadá na 4. a 5. března. V každé diecézi ve světě bude mi-

nimálně jeden kostel, kde bude po celých 24 hodin probíhat adorace a bude také prostor ke svátosti smíření.

Papež říká: „Svátost smíření znamená být vřele objat. Je to objetí nekonečného milosrdenství.“ - „Neignorujme sílu modlitby mnoha lidí! Iniciativa 24 hodin pro Pána, k jejímuž slavení ve dnech 4. a 5. března vyzývám celou církev i na úrovni diecézí, se chce stát výrazem této potřeby modlit se.“

I když náš kostel sv. Jakuba není v diecézi nějak centrální a významný, rozhodli jsme se na Pastorační radě, připojit se k této výzvě a iniciativě. Sjednotíme se časově a v pátek 4. března v 18:00 hod bude mše sv. a hned na ní naváže adorace, která bude ukončena opět mší sv. v sobotu 5. března rovněž v 18:00 hod. Předpokladem ovšem je, že bude dostatek adorátorů, i v noci. V kostele bude s předstihem rozpis a na každou hodinu se přihlásí závazně 2 adorátoři (z důvodu bezpečnosti). Přes den by ovšem měl kostel „pulzovat“ věřícími.

Je to příležitost vykonat svátost smíření třeba i po dlouhé době, ne „bleskovku“, ale třeba si i některé věci ujasnit a prokonzultovat. A především obnovit nebo oživit setkání v tomto objetí milosrdného Krista. Zpovědník bude k dispozici převážnou dobu celého dne (i noci.) Je to možnost a příležitost pro kohokoli, ale především by ji samozřejmě měli využít „věřící od svatého Jakuba“. Ať nám k tomu dá milosrdný Bůh sílu a odvahu.

P. Jindřich

MIMOŘÁDNÉ ZMOCNĚNÍ PRO ZPOVĚDNÍKY PO CELÝ SVATÝ ROK

Po celý Svatý rok milosrdenství je každý zpovědník vybaven zmocněním udělit rozhřešení od hříchu umělého potratu těm, kdo se takového hříchu dopustili a kajícím se z něho vyznávají. Věřící to možná nerozlišují, ale každý takový skutek znamená exkomunikaci - čili v případě vyznání se z něho musí zpovědník tuto osobu odeslat k biskupovi, jen on má právo v těchto případech udělit rozhřešení. Není vyloučeno, že toto může pomoci a usnadit cestu nemálo věřícím. Je zdůrazněno, aby se na tento úkol kněží dobře připravili a dokázali ho konat slovy vyjadřujícími skutečné přijetí, aby dospěli k přijetí pravého a štědrého opuštění od Otce, který svou přítomností všechno obnovuje.

Ze své dosavadní zkušenosti bych dal radu, a to i ve všech „choulostivých“ záležitostech, zejména v oblasti 6. a 9. příkázání: Až penitent (zpovídající se) věc nekomentuje a nerozpítává a prostě jen věcně uvede. A kněz ať se vůbec na nic nevyptává (kromě situací, kdy zpovídající se evidentně „mlží“), jen odpoví na případné dotazy a dá ihned rozhřešení. Ať jen zdůrazní právě Boží milosrdenství.

P. Jindřich

K NOCI KOSTELŮ

Sv. Jakub Starší se přihlásil hned na počátku pořádání této akce v ČR. Po rozhodnutí o kontaktní osobě farář příslušné farnosti ji vždy na rovině diecéze přihlásí. U nás se bude konat již posedmé. Jaký je vlastně smysl a jaké jsou cíle Noci kostelů?

Doporučuji najít si toto heslo na „Wikipedie“, kde je to velmi stručně a velmi jasně napsáno. U zrodu byla to snaha při-

blížit normálu, pro mnohé „exotické prostředí“. Nemělo by jít o velikášské akce, ale snažit se především o to, přes vnější ukázky pomoci zájemcům přiblížit se křesťanství - a tak samo sebou samotnému Kristu, i když z počátku to návštěvníci nebudou ani takto vnímat. Mělo by se nevtíravě a bez podbízení představit, co je to společenství, ale ovšem společenství víry! Pokud se připraví velmi bohatý program, je vždy nebezpečí, že se překryje to podstatné. Sám Pán Ježíš začínal od malých a nepatrných věcí a začátků. Byl mimo jiné - z lidského pohledu - také skvělý psycholog. A jistě nemusím dodávat, že především je třeba se za Noci kostelů modlit. Ne za to, aby se „nám to vydařilo“, i když úspěch jistě potěší. Ale hlavně za výsledný efekt - aby to přineslo zvýšení zájmu o Krista. Že je to běh na velmi dlouhou trať, troufám si říct „vícegenerační“, to bychom měli mít stále před sebou.

Přeji všem organizátorům a pořadatelům, ať jim v tom Bůh žehná!

P. Jindřich

SVĚTOVÝ DEN NEMOCNÝCH

je každoročně 11. února, na svátek Panny Marie Lurdské, ve výroční den jejího prvního zjevení se sv. Bernadettě. Poselství papeže Františka k tomu bude přečteno v kostele a vyvěšeno ve vývěsce na kostele.

P. Jindřich

SPOLEČENSKÝ VEČER

Společenský večer pořádaný farností svatého Jakuba s pořadovým číslem 25 přivítal své příznivce 16. ledna 2016. Pojdme se malinko ohlédnout za těmi předchozími.

Na počátku byl nápad, jak oživit život ve farnosti. A tak se stalo, že po roce 1989 se sešla skupinka farníků k posezení a na besedu. Odtud byl jen kousek k nápadu, aby se farníků sešlo více, k většímu posezení a pobesedování. Paní Marie Marková jako hlavní aktér všech společenských večerů objednala sál v Sokolovně a zahájila tradici, kterou již znáte. To se psal rok 1993 a poprvé byl společenský večer v sokolovně 30. ledna. V témže roce byl společenský večer ještě jednou, a to v květnu, u příležitosti 70. narozenin p. Kratochvíla, který byl tehdy v kostele sv. Jakuba Staršího duchovním. Dostal od farníků jako dárek finanční příspěvek na cestu do Svaté Země. Tu také navštívil a proto i v roce 1995 byly dva společenské večery. Jeden v lednu a druhý 25. listopadu. Na tomto setkání vyprávěl p. Václav Kratochvíl o pouti do Svaté Země. Díky těmto dvěma večerům v jednom kalendářním roce byl další společenský večer až v roce 1997.

I rok 1998 byl spojen se dvěma společenskými večery. Jak je obvyklé, první byl v lednu, druhý opět v květnu. A to bylo opravdu co slavit - pan farář slavil 75. narozeniny, současně 50 let kněžského svěcení a 700. výročí svěcení měl i náš kostel. Na tuto „hromadnou“ oslavu přijelo asi 20 kněží a též tehdejší kardinál Miroslav Vlk.

V dalších letech se konaly tyto večery pravidelně koncem ledna nebo počátkem února, v roce 2004 s mírnou oslavou narozenin tehdy sloužícího p. Pecky.

Zatím poslední Společenský večer byl letos 16. ledna. Aby bylo všechno v pořádku a večer ubíhal jak má, o to se starala zejména paní Marie Marková, obsluhu bufetu jistily paní Kropáčová a Marková, všechny po celou dobu 25 let. Hudba bý-

vala i živá, ale v posledních letech doprovází večery reprodukováná hudba, kterou má v režii pan Jiří Dohnal. Dá se u ní lépe regulovat hlasitost i výběr skladeb a myslím, že jsou všichni spokojeni.

Společo mladých farníků jistí program večera. Pamětnice vzpomínají na různá zpestření večera - na předtančení naruby, kdy kluci měli dámské šaty a naopak. Lukáš Marek byl prý v paruce a dlouhých šatech k nepoznání. Jiná účastnice vzpomíná na zahájení večera, když malý Štěpán Marek vytruboval z ochozu sokolovny, až se tajil dech. A v posledních letech je zase tradicí hojná účast těch nejmenších - no řekněte, kdo znáte akci, na které by se děti takhle vyřádily?

Zakončení mého povídání bude přání. Přeji všem, kdo mají podíl na uskutečnění této akce, aby vytrvali. Přeji návštěvníkům příjemně strávené chvíle s přáteli. A konečně přeji i akci samotné hojnou účast alespoň těch obvyklých 230 tancících a radujících se.

Za všechno Bohu dík!

HV

JAK SE CHODÍ DO KOSTELA.... (RODINA S MALÝMI DĚTMI)

Někteří znáte, někteří pamatujete, někteří už se těšíte, snad se i trochu pobavíte... Události a pocity otce jsou autentické. :-)

Neděle, 6:30 Budík - ne přístroj, ale dítě - (To snad není pravda, ve všední den je nemůžu dostat z postele...) Táto, co mám dělat, už nemůžu spát... Ještě to chvíli zkus, je neděle.

7:00 Budík č. 2 - „Táto, vstávej, kde je maminka?“ “Je v koupelně.“ (Měl bych taky vstát... usínám.)

7:50 Budík č. 3 - (Něco teplého na obličeji) Táto, vstávej je půl desátý. (S pocitem viny, že už je tak pozdě...)

8:10 Snídaně - Já chci to kakao ohřát. Já ho chtěl studený. Já si tam chtěl nasypat kakao sám. Můžu si pustit pohádku? Tohle nejím. Je mi zima. Nemám vůbec hlad. Běž je oblíknout, připravila jsem jim věci na postel. (Jdu krmit králíky, nejdřív zvířata, děti počkají, pak třeba i já.)

8:35 Pozor ať tu šťávu nerozřapou. Co se stalo? Zase zvrhli skleničku. Přinesu hadr. Nelez tam! Ty taky. Musíte řapat zrovna v té louži? Mně se chce kakat. Hurá, tak běž na záchod. Já jsem to nestihl. Umeju mu zadek. Já mám mokrou nožičku. Tady to taky začíná lepit. (Už to zase začíná.) Vymáchal jsi to pokaděný pyžamo? Tak já to přemáchnu.

8:55 Ty máš ještě to mokrý pyžamko? Měl ses jít převlíknout. Já se tam bojím sám. Tak ať jde s tebou brácha. On nechce. Běž s ním. Já se koukám. Na co se koukáš? Na pohádku. Tak přestaň a běžte se oblíknout, Ale já nechci. (Tlak stoupá, rodičovská autorita se prosazuje.) Už ses sprchoval? Abychom to stihli.

9:05 Sprcha. (Chybí ručník, spadl jim ráno do záchodu). Já chci taky kakat! Chybí toaleták. (Někdo ho rozvinul a zbytek roličky hodil do záchodu.) Ty mi tady taky roznášíš mokro, nemůžeš se usušit aspoň ty? No můžu, nemám čím a potřebuju toaleták. To nevidíš, že došel? On nedošel, ale je mokrej. Já už jsem si utřel zadek sám. Šikovnej kluk, ale příště ty papírky házej do záchodu.

9:25 Proč ses zase svlíknul? Já nechci kalhoty, ale tepláčky. Uklidte stůl po snídani. Já jsem ještě nesnídal. To je tvoje chyba. Ale já mám hroznej hlad. To vydržíš.

Nevydržím. Za chvíli musíme jít. A kam jdeme? Do kostela - je neděle. Já nikam nechci. Důvod? V kostele pořád pan farář říká to samý. Jdeme tam jako celá rodina, můžeš si s sebou vzít nějakou hračku. (Oblíkám se, žena se maluje a chrlí povely.)

9:40 Kde zase jste? Nikdo se nehlásí. Měli jste se jít obouvat! Proč na sebe koukáš do zrcadla, teď se máš jít obouvat. Tam nic nevidíš. Zrychlete. (Balíme kapesníky, piškoty, pití, ještě vem s sebou ty přímlyvy! Safra, já je ještě nevytiskl.)

9:45 Cos venku dělal, že jsi tak mokrý? Říkala jsi, abych už šel ven. Ale vždýt máš mokrý boty. Mně pes podrazil nohy. Pojď se přezout a vezmeš si jiný ponožky. Ostatní běžte do auta a nikdo na nic nešahá. (Velitelský čas říká, že je čas odjezdu. Máš klíče? Ty máš klíče. Já?)

9:50 Já nemám toho plyšáka, chtěl jsem si ho vzít do kostela. Řev. Kdes ho nechal? Já nevím. Dobře, že už nepřebaluje me. V tuto chvíli ještě před léty přicházelo číslo - jsem mokrej, dělejte s tím něco. (Safra, měl jsem jít napřed a oškrábat auto.)

9:59 Výjezd. Tati, připoutej se. Teď couvám. Jste vy připoutaný? Já tam nemůžu dosáhnout. Pomůže ti brácha. Au, to bolelo. Co se stalo? Počkej, já zastavím a připoutám tě.

10:05 Jsme na místě. Rychlý výsadek. Neloudej se. Táhle jdou naštestí ještě další a kluci, budte dneska v kostele andělsky hodní. Vcházíme. Je už po Kyrie. Pane, smiluj se.

FS

O ZÁPASU S BOHEM V MODLITBĚ

„Modlitba činí zázraky, brání srdce před zatvrzelostí a zapomenutím na slitovnost. Modlitba věřících proměňuje církev. Nikoli my papežové, biskupové a kněží, nýbrž svatí posouvají církev kupředu,“ poznamenal papež František v homilii v kapli Domu sv. Marty.

Můžeme být věřící a přitom pod peplem soudů a vyrocených kritik nemít slitování. Příběh, který podává biblické čtení (1 Sam 1,9-20), komentované papežem, je toho zářným příkladem. Jeho protagonisty jsou Anna, žena, kterou trápí neplodnost a která v slzách úpěnlivě prosí Boha, aby jí dal syna; a kněz Eli, který ji zdálky z křesla v veřejí před branou do svatyně ledabyle pozoruje.

Scéna, kterou popisuje první kniha Samuelova, nejprve podrobně uvádí slova, která pronáší Anna, a potom myšlenky kněze, který nic neslyší, ale s plytkou škodolibostí cejchuje šepot ženy jako projev opilosti. Tato žena, jak se později ukáže, si však svým usedavým pláčem vyprosila u Boha kýžený zázrak.

„*»Anna totiž mluvila ve svém srdci, pouze rty se jí pohybovaly, hlas ale nebyl slyšet.«* Je to odvaha věřící ženy, která ve svojí bolesti a slzách prosí Pána o milost. V církvi je mnoho takových dobrých žen, mnoho! Jdou a modlí se jako by šlo o sázku. Pomysleme jen na velkou světicí Moniku, která svému synovi, svatému Augustinovi dokázala vyprosit milost obrácení svými slzami. Je mnoho takovýchto žen.“

Kněz Eli je „ubohý muž“, k němuž - přiznává dále František - „cítím určitou sympatii, protože i v sobě nacházím vady,

kteří mne k němu přibližují a umožňují mi dobře mu rozumět. S jakou snadností posuzujeme lidi, s jakou snadností opomíjíme respekt a neptáme se: »Co se děje v jeho srdci? Nevím. Raději tedy mlčím.« Když srdci chybí slitovnost, vždycky smýšlí špatně a nerozumí tomu, kdo se v bolesti a soužení modlí a svěřuje se Pánu.“

„*Tuto modlitbu poznal Ježíš v Getsemanské zahradě, když v úzkosti a soužení začal potit krev. Nevyčítal to Otcí (ale řekl): »Chceš-li, Otče, odejmi to ode mne, ať se však stane tvá vůle«* (srov. Lk 22,42-44). Ježíš odpověděl stejně jako tato žena: *mírností. Někdy se modlíme, prosíme Pána, ale často neumíme dojít až k onomu zápasu s Pánem, k slzám a k prosbě o milost.*“

Papež pak zavzpomínal na příběh jistého muže z Buenos Aires, jehož devítiletá dcera byla v nemocnici na pokraji života a který šel v noci k Panně Marii z Lujan a strávil celou noc před branou svatyně, aby prosil o milost uzdravení. Na druhý den ráno, když se vrátil do nemocnice, našel dcerku uzdravenou.

„*Modlitba činí zázraky. Působí zázraky také křesťanům ať laikům či kněžím a biskupům, kteří ztratili slitovnost. Modlitba věřících proměňuje církev. Nikoli my, papežové, biskupové, kněží a řeholnice posouváme církev kupředu, nýbrž svatí! A svatí jsou takoví jako ona žena. Svatí jsou ti, kdo mají odvahu věřit, že Bůh je Pán a může učinit všechno.*“ Končil papež František dnešní kázání v Domu sv. Marty.

zpracoval DH

KULTURNÍ REVUE

DÁREK POD STROMEČEK

Dostal jsem pod stromeček od Ježíška dárek. Po rozbalení na mne vykoukla útlá knížka s titulem přímo na obalu - Karel Satoria: Povoláním člověk.

Sám autor je nám vcelku nablízku, je farářem v dobříšské farnosti, mnozí jej znají i osobně. Zvědavě jsem se pustil do rychlého prolístování a pak i čtení. Je to dílo velmi nezvyklé, ale P. Satoriovi tématem obvyklé - snad můžu zjednodušeně říci, že je to velmi poutavé osobní rozjímání, vyznání a přemýšlení o modlitbě a o modlení ve vztahu k člověku. A abych si zbytečně nevymýšlel, dovolím si ocitovat z knížky několik krátkých úryvků. A tak hned od začátku čteme: „Celé to je o člověku, který se mimo jiné modlí a chce přijít na to, proč to dělá. A co to vlastně dělá. A také, co to dělá s ním a co a zda se modlitbou vůbec něco děje. Zakopávám o ni, plete se mi do cesty, zápasím s ní a o ni, straší mne, vyčerpává, ale především si to už bez ní nedokážu představit. Přitahuje mne, tu a tam naplňuje a dává zkusit nevídané, prostě pokoj nedá. A to už dlouhá léta. Stále ještě jí teprve hledám místo, nebo spíš hledám, jaké a kde přesně své místo mém životě má. A že má, o tom není pochyb.“ A dále: „Tedy umět život, a proto se modlit, vycházelo mi postupně. Je třeba učit se začínat

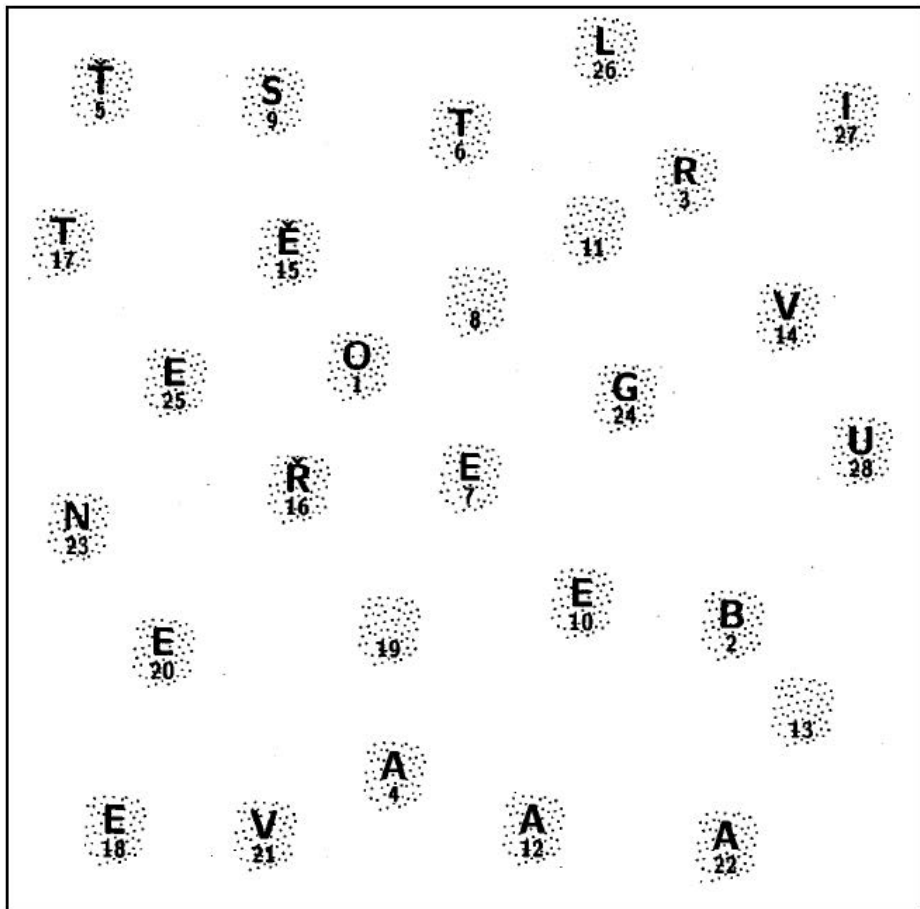
od A a končit u Z. Je to hledání pevného bodu. A ten není tak jednoduché najít, už proto, že hledání vede ke člověku. Modlitba je totiž pro něj. Doslava.“ A ještě dále: „Modlitba se umí napít z pramene. Naučí-li se tomu. Přímou, ne jenom z toku řeky, to samozřejmě umí také. Tím pramenem je Ježíšovo Abba. Stále vydechované jeho láskou. Je k nalezení, je srdcem mého srdce. Přesto, či právě proto, je kritickým bodem víry. Jen k tomu všemu být pozorný.“ A nakonec: „ Modlitba je bohoslužbou. Kdo slouží, je samozřejmě Bůh. On mi slouží, ale neřekl bych, že mne obsluhuje. (...) Takovouto bohoslužbu jsem pozván slavit. Tu, o které mluvil, kterou ukázal a kterou byl a je Ježíš Kristus. Bohu nelze sloužit jinak, než že ho necháme, aby sloužil. On tak rozhodl a nechtějme to měnit.“

Tak to je jen několik rozvázných úryvků z myšlenek P. Karla Satorii. Hluboký a nezvykle osobní pohled na modlitbu. Ale koneckonců - nejlépe když se do knihy začnete sami.

Bohumír Havlíček

POPELEC

Copak se to stalo? Popel se nám rozsypal po celém papíře. Sesbírejte ho v pořadí podle čísel. jistě tak, co říká kněz, když dělá o Popeleční středě každému na čele křížek popelem.

převzato z KCBB, AS

TAJENKA: _____

JAKUB ZPRAVODAJ PŘÍBRAMSKÉ FARNOSTI SV. JAKUBA STARŠÍHO; VYCHÁZÍ DLE POTŘEBY FARNOSTI; ČLENOVÉ RADAKČNÍ RADY: JAN, MONIKA, VOJTA, DANIEL, LIDA, DAGMAR, JINDŘICH, LUCIE, LUKÁŠ, KATEŘINA, FRANTIŠEK, JOSEF, ANNA, ŠTĚPÁN, HELENA; KONTAKTNÍ ADRESA: JAKUBSKÁ 97, PŘÍBRAM I., 261 01; 318 624 794; FARAPRIBRAM@SEZNAM.CZ; WWW.FARAPRIBRAM.CZ